

Aperto

NUOVO

BROJ 5
aperto.artf.ni.ac.rs

I Z A Š A O J E N O V I B R O J !

078/ARRIVANO

DANICA Milošević

DANICA MILOŠEVIĆ rođena je 1993. godine u Nišu. Srednju Umetničku školu u Nišu završava 2012. godine kada upisuje i osnovne studije smer Slikarstvo na Fakultete umenosti u Nišu, trenutno je student master akademskih studija na istom fakultetu u klasi prof. mr Bratislava Bašića. Brojne grupne izložbe već ispunjavaju njenu biografiju, a nagrade dodatno govore o vredovanju njenih, nastavnih i vanastavnih, izuzetnih postignuća. Povod za razgovor su: detaljnije upoznavanje sa njenim dosadašnjim umetničko-obrazovnim razvojem, kao i Nagrade za najbolju sliku na Godišnjim izložbama studenata.

Danice, ova i prošla godina su bile izuzetno uspešne za Vas. Na Godišnjoj izložbi studenata Departmana za likovne umetnosti za školsku 2014/2015. godinu, kao i za 2015/2016. godinu dobitnik ste Nagrade za najbolju sliku, a od ove godine ste dobitnik i prestižne Dositejeve stipendije. Šta za Vas ove nagrade znače?

Svakako mogu da kažem da su ove nagrade i stipendije jedan dobar podstrek i potvrda onog što radim. Kada se negde još uvek tražite, što se tiče sopstvenog stvaralaštva, značajno je videti da ste na pravom putu, nagrade su i jedina vrsta obaveze da se nastavi dalje u istom smeru.

Kako ste se opredelili za umetničko školovanje i da li ste već u srednjoj školi postali svesni da će slikarstvo biti Vaša profesija?

Srednja škole je samo jedan od početaka traženja sopstvene ličnosti. Svakako da na početku nisam još uvek bila sigurna u svoje odluke, ali kroz podršku roditelja i profesora, i

naravno kroz lični napredak tokom školovanja stekla sam sigurnost i jasnoću cilja, da nastavim školovanje na Fakultetu umetnosti.

Koji su Vam uzori bili u toku srednjoškolskog i studentskog obrazovanja i koje ciljeve ste sebi tada zacrtali?

Kroz srednju školu sam dobila jedno vrlo kvalitetno znanje. Prošli smo kroz neke osnovne i dobili dobar podstrek za ono što zapravo sledi, a to je stvaranje sopstvenog izražaja i ideja. U srednjoj školi sam istraživala umetnike i za uzor sam uzela stvaralaštvo Roberta Rauschenberga (Robert Rauschenberg), Pop arta i celog modernog pokreta 90-ih godina. Od početka studija glavni cilj je bio napredovati što više i doći do jednog profesionalnog odnosa u ovom poslu.

Ko je izvršio presudan uticaj na Vas tokom Vaših studija? Postoji li neki nastavni predmet, umetnička aktivnost, izložba za koju ste posebno emotivno vezani?

Na početku studija, desio se jedan odlazak u Minhenu, sa kolegama i profesorima sa fakulteta. U srednjoj školi dosta smo putovali i posećivali galerije, pogotovo značajan odlazak je bio u Beč, ali ništa nije ostavilo tako jak utisak na mene kao Minhenu. Odlazak u jednu od privatnih galerija i susret sa slikama Saja Twomblyja (Cy Twombly) su značajno uticali na mene. Svakako što se tiče profesora uvek

imate one koji vam više prijaju i koji su bliži vašem afinitetu. Izdvojila bih stručne predmete koji su mi otvorili nove poglede i ideje, a to su Slikanje kod prof. Bašića, Vizuelne umetnosti kod prof. Đonkovića, Crtanje kod doc. Trajković kao i predmet Likovna grafika kod prof. Radokovića. Iz dosadašnjih učestvovanja na izložbama želela bih da izdvojim izložbu savremenog crteža Srbije u Pančevu 2015. godine.

Koji su danas umetnici bliski Vašim afinitetima?

Danas postoji i mnogo autora koji mi daju inspiraciju i podstrek za dalje napredovanje i razmišljanje.

Ne mogu, a da ponovo ne pomenem Twomblyja (Twombly), Anish Kapoor (Anish Kapoor) sa svojim kružnim sverama i tim produbljivanjem umetničkog sadržaja on pokazuje koliko su granice u umetnosti danas široke. Svakako je umetnost posle 45 nešto što meni najviše prijalo. Apstraktne boje i forme i

odnosi između njih, Marka Rothka (Mark Rothko), su nešto što utiče na moj rad i inspiriše me. Takođe su mi podsticali mnogobrojni umetnici i sa domaće aktuelne scene.

Čime se trenutno bavite i kako biste nam opisali Vaš umetnički rad/opus?

Trenutno se bavim serijom slika i crteža, koji se vezuju za portrete i detalje izvučene iz forme tele. Svakako je moj cilj da napravim celinu i da spojim te realne detalje sa apstraktnim formama i detaljima. Ne mogu da definišem da li pripadam nekom pravcu, ali to je svakako dosta blisko apstraktno figuraciji. Ono što je za mene bitno je upravo ta upotreba digitalnih medija, gde kroz mnoge radove koristim digitalnu štampu u kombinaciji sa ručno bojenim nanosima.

Kako je tekao Vaš motivacioni proces tokom studiranja, da li se on menja, kakav je Vaš odnos prema studiranju, studijskim programima, nastavnicima, kolegama studentima?

Normalno je da se menja, sazrevate tokom školovanja. Ali ako u svakom periodu prepoznate sebe u datom trenutku, treba istrajno raditi na tome. Smatram da je dosta bitno da postoji neki tok u radu tokom fakulteta. Naravno da mnogi studenti imaju nerealna očekivanja, jer smatram da mnogi od njih misle, kao što sam možda i ja u nekom trenutku, da moramo biti formirani od starta fakulteta. Zapravo je put dosta težak. Moj odnos uvek je bio dosta ozbiljan i posvećen u svakom trenutku i naravno pun istraživanja. Vrlo mi je značajno što sam imala kolege i profesore koji su uvek bili dobra podrška i iskreni kritičari. Želela bih da izdvojim kolege i prijatelje Stevana,

Nemanju i Goranu koji mi pružaju podršku i neisprnu motivaciju.

Danice upravo završavate master akademske studije, nakon posvećenog petogodišnjeg školovanja na Fakultetu umetnosti u Nišu, šta biste mogli da izdvojite iz svog iskustva i da poručite budućim studentima, kako da pojačaju svoju motivaciju za učenjem i razvojem svojih individualnih izražajnih mogućnosti? Koja su vaša viđenja i eventualna rešenja za uspešno prilagođavanje novih studenata pred visokoškolskim uslovima i zahtevima, kako da maksimum izvuču iz studijskih programa koji im se nude, kako da usvoje nove i dođu do svojih ideja?

Moje iskustvo može da se izdvoji u nekim crtama, gde bih mogla da preporučim svojim kolegama da što više gledaju, čitaju i istražuju, a naravno ako ima mogućnosti i da se posećuju mnogobrojne izložbe u gradovima i zemlji i inostranstvu. Poseta Venecijanskom bijenalu je vrlo važna izložba za mene jer daje jedan poseban osećaj i pokazuje kako sve umetnici stvaraju, upravo sam tu najviše usvojila novih ideja, a i to kako se savremena umetnost razvija i kreće. Hoću da kažem svojim kolegama da moraju da eksperimentišu i da se ne zadržavaju na samo jednom medijumu, jer umetnost danas jeste takva da zahteva neprekidnu igru.

Sa kakvim osećanjima, sećanjima i slikama će te Vi izići iz okrilja Fakulteta, studentskih dana?

Sa Fakulteta ću svakako poneti dragocena sećanja i osećanja. Jedno veliko iskustvo puno značajnih događaja i upoznavanje novih ljudi.

Autor:
Jelena Trajković

